

Клінічні ознаки: Супроводжується швидкою стомлюваністю, задишкою, сухим кашлем, низьким артеріальним тиском, втратою свідомості, летаргією, втратою м'язової маси, блідість слизових. У боксерів і доbermanів зустрічаються схожі риси. У доbermanів, які страждають ДКМП, висока частота епізодів шлуночкових тахі-аритмій і випадків раптової зупинки серця.

Діагностика: Представляє істотні труднощі через відсутність специфічних симптомів. Діагноз встановлюється шляхом виключення інших захворювань, що супроводжуються розтягненням порожнин серця і розвитком недостатнього кровообігу для нормального функціонування організму.

Прогноз: Обережний. Тривалість життя при даній патології – від 4 до 60 тижнів. Всіх пацієнтів з ДКМП відносять до групи з високим ризиком раптової зупинки серця.

Лікування: Інгібіторами АПФ (еналапріл, беназепрл, лізинопріл). Діуретики (фуросемід). Серцеві глікозиди (дігосін) безсумнівно показані хворим з постійною формою миготливої аритмії. Препарати, які синтезують кальцій (Ветмедін). Здоровий сон та дієта, яка спрямована на отримання організмом достатньої кількості калію.

Профілактика: Важливим є диспансерне обстеження тварин тих порід, що схильні до даної патології. Виявлення захворювання в ранній стадії дає можливість призначити своєчасне лікування і визначити прогноз.

Висновок: У місті Новомосковськ хворіють собаки великих порід, тому що це захворювання, яке сприяє серцевому виснаженню, та розвивається за рахунок великого навантаження на СС та при неправильному харчуванні, що зумовлює порушення серцевої діяльності.

УДК 636. 084.412

Боришуляк М. О. студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Цвігун О.А., кандидат вет. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА ДИКРОЦЕЛІОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Дикроцеліоз є одним із найбільш розповсюджених гельмінтозів серед овець, кіз, великої рогатої худоби, оленів, косуль, зайців, рідше свиней, коней і інколи людей [1, 3]. Від механічної та токсичної дій дикроцелій змінюється структура і функція печінки, що призводить до порушення процесу травлення і, як наслідок, значного зниження усіх видів продуктивності тварин [2]. Значні економічні збитки від дикроцеліозу змушують вітчизняних і зарубіжних вчених та фахівців постійно протягом останніх десятиріч вести всебічні дослідження стосовно цього гельмінтозу [5].

Реєструється дикроцеліоз на території України, особливо в її Західній, Східній і Південній частинах та відсутність даних за Північно-східну Україну, яка включає Полісся та Лісостеп. Епізоотичний процес на території Євразії

поширений повсюдно. Найбільш інтенсивна інвазія на півдні Росії, в Північно-Кавказькому регіоні, де ураженість дикроцеліозом великої рогатої худоби досягає 22,11-47,44 %, а дрібної рогатої худоби на 28,57-49,0 % [4].

Метою наших досліджень є вивчення епізоотології дикроцеліозу жуйних тварин (поширення інвазії, екстенс- і інтенсивності тварин) в умовах Кам'янець-Подільського району при застосуванні ефективних антигельмінтиків і розробити науково-обґрунтовані заходи по боротьбі і профілактиці дикроцеліозу тварин.

Об'єкт дослідження: дикроцеліоз жуйних тварин, антигельмінтна ефективність вермітану та роленолу.

Предмет дослідження: копроскопічний матеріал, овоскопічні елементи, вміст жовчних протоків печінки та жовчного міхура, тіло сухопутних моллюсків та мурашок, кров великої рогатої худоби.

Досліди проводились на базі Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, Кам'янець-Подільської районної державної лікарні ветеринарної медицини та лабораторії паразитології ПДАТУ. Епізоотичний стан району з дикроцеліозу вивчали користуючись звітною документацією районної державної лікарні ветеринарної медицини за останні 3 роки, а також результатами власних досліджень (анамнестичних, клінічних, патологоанатомічних, гельмінтоовоскопічних). Групи були сформовані за принципом аналогів, тобто тварини в межах груп були практично однієї маси, віку, одного фізіологічного стану. Годівля та умови утримання були практично однаковими. В кожній віковій групі тварин було 40 голів. З них 20 голів обробляли вермітаном – орально, в дозі 15 мг/кг ваги, однократно, та 20 голів роленолом – підшкірно, в дозі 0,02 мг/кг ваги, однократно.

Аналіз епізоотичної ситуації в Кам'янець-Подільському районі Хмельницької області показав, що дикроцеліоз великої рогатої худоби є досить поширеним інвазійним захворюванням, яке завдає значних економічних збитків.

В дослідженнях встановлено, що екстенсивність дикроцеліозної інвазії у великої рогатої худоби підвищується з віком від 6,7 % (12 місяців) до 57,7 % (5-6 років).

При вивченні сезонної динаміки дикроцеліозу встановлено, що найнижчі показники інтенсивності та екстенсивності інвазії спостерігаються в літній період (ЕІ – 6,7 %, ІІ – 22,5 яєць в краплі розчину), а найвищі взимку (ЕІ – 33,3 %, ІІ – 63,5 яєць в краплі розчину).

Застосування великій рогатій худобі вермітану в віці 1-3 роки сприяло 100 % звільненню від дикроцелій, інтенсивність складала 100 %. Проте, його екстенсивність в віці 3-6 років складала лише 95 %, а інтенсивність була 96,1 %.

Застосування роленолу сприяло видуванню лише 75-80 % інвазованих тварин у віці 1-3 та 3-6 років, а інтенсивність складала 72,8 і 69,1 % відповідно.

У корів хворих на дикроцеліоз, спостерігалось суттєве зростання вмісту еозинофілів на 76 %, порівняно із здоровими тваринами. Проте, зміни в інших складових лейкограми були недостовірні. У корів хворих на дикроцеліоз спостерігається зниження вмісту гемоглобіну на 7-13 % ($P > 0,95$), порівняно з здоровими тваринами, та відмічається вірогідне зростання концентрації загального білку сироватки крові і γ – глобулінів при недостовірному зниженні вмісту альбумінів та α – і β – глобулінів.

За економічною ефективністю вермітан виявився кращим препаратом, ніж роленол. Попереджені економічні збитки в розрахунку на 1 грн. витрат при використанні вермітану слали 8,56 грн., тоді як, при застосуванні роленолу цей показник склав 7,02 грн.

Список використаних джерел

1. Білопольська Т.П. Зміни в крові за дикроцеліозу. / Науковий вісник ЛНУВМБТ ім. С.Г. Гжицького. – 2011 – Вип 4 (50), Т1 13, Ч. 1, С. 25-29.
2. Коваленко Л. М. Епізоотологія дикроцеліозу жуйних тварин в північно-східній частині України. Заходи по боротьбі та профілактиці. Дис... канд. вет. наук, 03.00.18 –
3. Косминков Н.Е. Диагностика трематод – возбудителей болезней сельскохозяйственных животных / Н.Е. Косминков, Б.К. Лайпанов. – М.: МГУПБ, 2006. – 81 с.
4. Паразитологія та інвазійні хвороби тварин / В. Ф. Галат, А. В. Березовський, М. П. Прус, Н. М. Сорока; За ред. В. Ф. Галата. – К.: Вища освіта, 2003. – 464 с.
5. Ятусевич, А.И. Паразитология и инвазионные болезни животных: учебник для студентов специальности “Ветеринарная медицина”/ А.И.Ятусевич, Н.Ф.Карасев, М.В.Якубовский; под ред. А.И.Ятусевича. – Минск: ИВЦ Минфина, 2007. – 580 с.

УДК 577.12:636.2:591.132

Булейко В.В., студентка II курсу спеціальності “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Коваль Т.В., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський державний аграрно-технічний університет

ЗМІНИ ОБМІНУ РЕЧОВИН У ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ ПРИ ПОРУШЕННІ ТРАВЛЕННЯ

Хвороби великої рогатої худоби, які супроводжуються порушенням травлення, призводять до значного зниження продуктивності тваринництва.

Метою роботи є узагальнення відомостей про зміни рубцевого бродіння та порушення обміну речовин при атонії передшлунків жуйних тварин.

Вивченню обміну речовин при порушеннях процесів травлення приділяють значну увагу. Важливе значення в таких дослідженнях мають дані про травлення у жуйних, зокрема про фізіологічну роль мікроорганізмів, які населяють передшлунки. Стінка рубця, крім всмоктування, здатна також пропускати в його просвіт різні мінеральні речовини та органічні сполуки у вигляді амінокислот, вітамінів В1 і В12 та цільних молекул білку.

Двостороння проникність стінки рубця і, зокрема, виділення білку, амінокислот і фосфатів є важливою умовою у підтриманні відносної сталості біологічного середовища в рубці незалежно від складу корму. Цей процес знаходиться під контролем нейрогуморальної регуляції.

В створенні постійності хімічного складу вмісту рубця і майже незмінної популяції мікроорганізмів-симбіонтів приймає участь не тільки прийнятий корм, але і власні ресурси організму. Вклад організму обернено пропорційний